

Om een indruk te krijgen van de sfeer
en de stijl van de musical zijn hier
een aantal scènes van:

de familie

SCHREEUWSTRA

een musical voor 13 of 14 kinderen
(er is ook een versie voor 11 of 12 kinderen)

naar het boek van

Dolf Verroen

bewerking

Hans Aalbersberg en Jan de Waard

liedteksten en muziek

Jan de Waard

De rollen

1. **Judith** Moeder van de familie Janssen (Schreeuwstra). Dominante vrouw.
2. **Simon** Vader van de familie Janssen. Heeft minder te vertellen.
3. **Mariska** Oudste dochter van de familie Janssen. Avontuurlijk type.
4. **Priscilla** Jongste dochter van de familie Janssen. Verwend nest.
(kan ook zoontje zijn, heet dan Manus)
5. **Oma** Oma van de familie Janssen. Wil niet in een bejaardenhuis. Opstandig type.
6. **Berend** Criminele vriend van Oma. Inbrekter in ruste.
7. **Esther** Vriendinnetje van Mariska. Ondeugend, beetje viespeuk.
8. **Beatrijs** Moeder van de familie Pittpenger. Deftige, muzikale dame.
9. **Peter** Vader van de familie Pittpenger. Wil alle ruzies sussen. Beetje bangelijk.
10. **Jonas** Zoon van de familie Pittpenger. Wil later detective worden. Kan op school niet zo goed meekomen. Is eigenlijk wel een beetje zonderling.
11. **Anna** Zus van Jonas. Beschermt Jonas tegen de boze buitenwereld.
12. **Rudy** Kunstzinnige heer. Rijke galeriehouder. Beetje maf.
(kan ook dame zijn, heet dan Trudy)
13. **Van Dijk** Verzekeringen-verkoper. Vasthoudend deur-aan-deur-type.
(kan ook mevrouw van Dijk zijn)
14. **Boef** De hond van Oma, die nu bij de Schreeuwstra's woont. Wat hij (of zij) zegt is alleen voor het publiek te verstaan.

De rollen 12 en 13 zijn te dubbelen.

De rollen 13 en 14 vervallen in de versie voor 11 of 12 kinderen

Over de musical:

De musical gaat over twee families. De familie Janssen is erg 'volks', dus gehuld in bijpassende, felgekleurde kleding die overigens niet echt ordinair mag zijn, eerder vrolijk.

De familie Pittpenger is een keurig, welverzorgd gezin. Ook de kleding is dus 'netjes'.

Oma en Berend zijn volkse bejaarden. Rudy Foek is een excentriekeling die ook in zijn uiterlijk laat zien dat ie artistiek is (zijden sjaaltje i.p.v. stropdas, wilde haren)

Het décor bestaat uit twee voortuinen, die door een heg worden gescheiden en een open gebied daarvoor. Aan de achterkant van de tuinen zijn de gevels van twee éénsgezinswoningen. Het is aan u om die gevels al dan niet realistisch en uitgebreid in elkaar te zetten. Het mag ook simpel en schematisch. Wel moet elke gevel een doorgang bevatten waardoor men naar 'buiten' kan komen.

Scène 1 – Weet je nog?

Track 10 Avondrust

Judith: Hè, lekker weertje vanavond....

Beatrijs: Zeg dat wel. (*zucht*) Kinderen op bed, mannen voor de voetbal – TV, eventjes rust.

Het is even stil. Ze genieten van de rust.

Beatrijs: Judith, ik weet dat je het gek vindt, maar ik zeg het toch.....Ik ben echt blij dat ik naast je woon, ik ben hartstikke blij dat we burens zijn.

Judith: Ben je echt áltijd blij met ons als burens? Altijd?

Beatrijs: Nou ja bijna altijd. Je bent een echte vriendin geworden!

Judith: Ach, nou ja, (*beetje verlegen*) ik vind het gaaf dat je dat zo zegt! (*ze zijn even stil*)

Judith:’t Had overigens wel heel anders kunnen lopen....

Beatrijs: Zeg dat wel, héél anders.....(*ze zijn weer even stil*)

Judith: Ik weet nog als de dag van gisteren dat jullie hier kwamen wonen: jij, Peter, Jonas en Anna. ’t Was een mooie dag, en wij zouden voor het eerst dat jaar gaan barbecuen in de tuin.

Beatrijs: Ja, (*giechelt*) en ik zou voor het eerst de tuindeuren openzetten en een heel droevig stukje op mijn keyboard gaan spelen.

Judith: Je speelt echt heel goed, dat weet je....

Beatrijs: En jouw Simon kan barbecuen als de beste!

Judith: Ja, maar dat wisten we toen nog niet van elkaar.

Beatrijs: Nee, als je alleen het eerste hoofdstuk van onze avonturenroman zou lezen, dan

Uit het huis van de Schreeuwstra’s klinkt keiharde muziek. Judith schreeuwt er bovenuit:

Judith: PRISCILLAAAA!!!! Zet die ROTmuziek uit

Priscilla: (*schreeuwt*) HET STAAT HELEMAAL NIET HARD!!

Beatrijs: KLEP DICHT EN MUZIEK UIT!!!!!!

Muziek gaat uit. Judith kijkt goedkeurend naar haar vriendin. Ze lachen elkaar toe.

Judith: Je leert het wel...

Beatrijs: Tuurlijk! (*even stilte*) Trouwens, zo’n rustig gesprek als wij nu voeren....

Judith: ...was vorig jaar óók niet mogelijk geweest

Beatrijs: Ach ja, vorig jaar.... (*zucht*) Kom, we moesten maar eens gaan kijken of de voetbal afgelopen is. ’t Is morgen weer vroeg dag.

Beatrijs gaat links naar haar huis, Judith rechts. Als ze allebei bij hun deur zijn, zegt Beatrijs zachtjes: Truste! en Judith schreeuwt keihard: MAF ZE!! Ze knalt de deur dicht en Beatrijs gaat lachend en zachtjes haar huis binnen. Licht uit.

Scène 2 – De verhuizing

De familie Pitpenger op met dozen, zakken en andere spullen. Ze zingen het eerste couplet naar het publiek. Bij het tweede couplet bekijken ze de omgeving en het huis. Daarna zingen ze weer richting publiek. Jonas en Anna staren naar Mariska en Priscilla, die (op het hek) zitten te kijken.

Track 11 Terug in de tijd.....Alweer verhuizen.

Koor: **Ons hele hebben, ons hele houwen
dat zit in zakken...en dozen ingepakt
en wij maar zwoegen, en wij maar sjouwen
de motivatie is aardig ingekakt
steeds weer verhuizen...steeds weer verkassen
en steeds maar denken...dit is de laatste keer
dat we ons niet weer...laten verrassen
want weer vertrekken, nee, dat willen we niet meer**

**het is hier rustig...geen stadse drukte
en geen fabrieken...of koeien in de wei
als het eens waar was...als het eens lukte
is ons nomadenleven eindelijk voorbij
es effe kijke, 't was nummer negen
hier moet het wezen...dit is ons nieuwe huis
't is lekker ruim wel, dat valt niet tegen
dit zal de keuken zijn, d'r staat nog een fornuis**

Beatrijs: **het is te hopen dat het wel een beetje lekker wonen is
..... en dat we hier snel wennen**
Anna: **ik ben zo bang dat ik ons ouwe dorp verschrikkelijk mis
..... maar ik laat me niet kennen**
Peter: **want wat we achter laten, dat was ook niet helemaal je dat
..... daar hadden we vaak ruzie**
Jonas: **en dan die keer daarvoor toen woonden we in een moderne stad
..... ook al zo'n desillusie**
Beatrijs + Anna: **daarom verhuizen we maar weer, voor de zoveelste keer**
Peter + Jonas **misschien is dit dan onze plek, anders worden we gek**

Ze sjouwen de hele boel naar binnen. Als laatste wordt er nog een keyboard opgehaald en mee naar binnen genomen. De deur gaat dicht. Het is even echt stil. Dan barst het los:

Mariska: **MÁÁÁÁM!!!! DE NIEUWE BUREN ZIJN ER!!!!**

Judith: *(vanuit huis)* **WAT?**

Mariska en Priscilla: **DE NIEUWE BUREN!**

Simon: *(vanuit huis)* **SCHREEU NIET ZO, UILSKUIKENS!!!**

Priscilla: **ALS WIJ UILSKUIKENS ZIJN, DAN BEN JIJ EEN UIL, PAPI!!!**

Judith: *(vanuit huis)* **PRISCILLA, KLEP DICHT!!**

Mariska: **ZIJ HEEFT GEEN KLEP!**

De kinderen kijken weer naar de nieuwe burens.

Priscilla: **MAM, ZE HEBBEN EEN KEYBOARD! ZOU ZE KENNE SPELE?**

Simon: *(vanuit huis)* **Zoue ze KUNNE spele is het, lieverd, KUNNE!**

Priscilla: DAT KEN IK TOCH NIET WETEN!

Judith steekt haar hoofd uit het raam.

Judith: KOM VAN DAT HEKJE AF, STRAKS BREEKT HET DOORMIDDEN!! STA NIET ZO BRUTAAL NAAR BINNEN TE GLUREN, DAT IS ONBELEEFD. PRISCILLA, MARISKA, KOM O – GEN – BLIK – KE – LIJK BINNEN!

Priscilla gaat naar binnen, maar Mariska ziet haar vriendinnetje Esther die net langs komt. Ze wenkt haar, en ze gaan samen door het hek gluren naar Jonas, die net naar buiten komt.

Mariska: Haai Esther! Kom je ook even gluren naar onze nieuwe burenen?

Esther: Hebben jullie nieuwe burenen? Dan moet er gegluurd worden. Da's duidelijk.

Ze rent naar Mariska en samen nemen ze een gluurpositie in. Jonas komt aarzelend naar buiten en kijkt onzeker rond. Hij heeft een moedervlek op zijn voorhoofd. Esther tekent razendsnel met een stift op een blaadje het gezicht van Jonas, met moedervlek, en prikt dat aan het hek.

Esther: Sooooohéé, wat een nerd, wat een uilenbal, wat een zak aardappelzetmeel...!

Mariska: Nou ja zeg, alsof jij zo'n leuke buurjongen hebt, die puistenkop van Dorrepaal...

Esther: Nou, liever een puistenkop dan....

Jonas: *(ziet de twee vriendinnen. Verlegen:)* Oh,... eh hai ... ik eh, ik heet ...

Esther: *(fluistert)* Uilenbal!

Mariska: *(geeft Esther een mep)* KLEP DICHT! Jij heet Jonas hè? Ja, dat hadden papa en mamma al gezegd: Jonas heet de jongen en dat meisje heet eh.....dinges..

Jonas: Anna! Mijn grote zus heet Anna.

Esther: Grote zus, hè? Kan ze een beetje volleyballen, die zus van jou? We hebben nog een goeie lange nodig in ons team.

Jonas: Volleybal? Dat speelden wij nooit waar wij vandaan komen, maar eh, ik kan het vragen....

Anna: *(vanuit het huis)* Jonas, eten!

Jonas: Nou eh, doe! *(Hij stapt naar binnen)*

Esther: Zag je hoe stom ie keek? Wat een watje.

De meisjes sluipen richting het Pittpengerhuis. Ze gluren naar binnen.

Esther: Wat een mooie spullen hebben die mensen! Als ze helemaal klaar zijn gaan we nog een keer uitgebreid gluren. Weet je trouwens dat ik gisteravond bij meester Millenaar heb gegluurd?

Mariska: *(nieuwsgierig)* En, wat zag je?

Esther: Hij stond helemaal alleen in de kamer en toen.....

Mariska: Wat toen....?

Esther: Nee, dat vertel ik niet. Het was zo gek! Een beetje vies ook wel.

Mariska: Doe niet zo gemeen! Wij gluren bijna altijd samen. Dan moet je ook alles vertellen als je alleen hebt gegluurd! Zeker als het een beetje vies is!

Esther: Gluur jij dan ook wel eens alleen?

Mariska: Natuurlijk! Gluren is het leukste dat er is!

Esther: Gluren is vet! **Track 12** *Gluren, gluren, gluren.*

Koor:
Gluren, gluren, gluren, we gaan weer op pad
Het kan wel even duren maar dan zie je ook wat
Kijken, kijken, kijken, vanuit het struweel
Kijken in het donker, dan zie je zo veel!
Want achter de ramen, daar is het te doen
Daar zie je ze soms bezig, daar is geen fatsoen
Daar doen mensen dingen, daar zijn ze zichzelf
En dat is erg opwindend voor twee meisjes van elf

Mariska:
Mensen die niet weten dat ze worden bekeken
Die doen soms gekke dingen: ze krabben aan hun kruis
Ze peuteren hun neus leeg, ze laten harde scheten
Of dansen in hun eentje zomaar door het lege huis

Esther:
En als ze met z'n tweeën zijn dan zijn er gesprekken
Je ziet ze wild gebaren maar je hoort geen enkel woord
Ze rollen met hun ogen, ze trekken gekke bekken
Maar omdat het zo stil is lijken ze compleet gestoord

Samen:
Maar soms, als je geluk hebt, nou, dan zie je ze zoenen
En dan maar hopen dat ze nog een stukje verder gaan
We hebben 't één keer meegemaakt, 't begon met de schoenen
en op 't einde hadden ze geen kledingstuk meer aan

Koor: **Gluren, gluren, gluren..... enz**

Mariska en Esther gaan af. Van Dijk komt op en belt aan bij de Janssens. Simon doet open.

Van Dijk: Goedenmiddag, meneer. Mag ik een oneerbiedige vraag stellen? Een beetje privé?

Simon: Privé? Mijn huwelijksleven gaat niemand wat aan, als je dat soms bedoelt.

Van Dijk: Nee, hahaha. Uiteraard. Maar daar wil ik ook helemaal niks over weten, hoor.

Simon: *(dreigend)* Hoezo niet? Denk jij soms dat er iets mis is met mijn huwelijksleven?

Van Dijk: *(bang)* Nee, nee, dat bedoel ik natuurlijk niet, hahaha. Met uw huwelijksleven zit het ongetwijfeld wel snor.

Simon: Wat weet jij daarvan?

Van Dijk: Meneer, laat me nou even uitspreken. Ik ben alleen maar benieuwd of u wel goed verzekerd bent. Tegen inbraak en brand enzo.

Simon: Weet ik veel. Daar gaat mij vrouw over.

Van Dijk: Mag ik die dan misschien even spreken?

Simon: En dan zeker over ons huwelijksleven beginnen. Viezerd! Maak dat je wegkomt!

Van Dijk: Ik ga al. Ik ga al.

Simon: Dat is je geraje!

Track 13 Overgang

Van Dijk gaat angstig af, Simon pakt zijn autosleutels uit zijn zak en gaat ook af.

Scène 3 – Kunst

Geluid van een auto, dichtslaande portieren. Vader Simon Schreeuwstra en Oma komen op. Simon draagt een groot schilderij (achterkant naar het publiek). Mariska en Esther zitten op het hek.

Mariska: PAP! PÀHÀP!!! WE HEBBEN BIJ DE NIEUWE BUREN BINNENGEKEKEN. ZE HEBBEN EEN HUIS VOL MOOIE DINGEN. ZE ZIJN VAST HEEL RIJK!

Simon: KIND, SCHREEUW TOCH NIET ZO!

Mariska: MAAR IK....

Simon: WAT ZEG IK NOU! *(Priscilla is op het lawaai afgekomen)*

Oma: Hoe kan dat kind nou ooit normaal leren praten als jij zo schreeuwt, jongen.

Simon: BEMOEI.....bemoei je er nu even niet mee ma.
Kijk eens Mariska. Omdat oma in het verzorgingstehuis gaat wonen mogen wij dit prachtige schilderij hebben! *(Hij laat het haar zien, maar het publiek nog niet)*

Priscilla: Getverderrie. Die is...

Esther: ...HELEMAAL BLOOT, ZE STAAT IN D'R NAKIE!!!

Moeder Schreeuwstra komt ook naar buiten, schort om.

Judith: Nee, hè! Moeder, dit ga je toch niet in ons huis ophangen?

Oma: Nou, lieverd, mijn zoon, je geliefde echtgenoot hier, wilde het dolgraag hebben!

Simon draait het schilderij nu zo dat het publiek het kan zien.

Simon: Kijk nou eens lieverd, wat een kleurgebruik, die penseelstreek, die diepte, die puurheid...

Judith: D'r staat een wijf puur in d'r geboortekostuum, da's alles, ik krijg het al koud als ik er naar kijk. En jij, wat krijg jij als je d'r naar kijkt?

Simon: Ik? Een...een heel warm gevoel, *(schrikt)* maar dat heb ik altijd als ik naar kunst kijk! Het is heel oud, misschien al wel twee eeuwen. Het is duidelijk Italiaanse school.

Priscilla: Dragen ze op Italiaanse scholen geen kleren dan?

Esther: U zou er mee langs Kunst & Kitsch moeten gaan. Daar vinden ze soms kunstwerken die tienduizenden euro's waard zijn.

Simon: Nou meisje, ik heb wat anders gedaan. Ik heb Rudy Foek, een vroeger studiegenote van me, gevraagd langs te komen om mijn kunstwerk te komen bezichtigen. Rudy heeft een galerie, een soort van kunstwinkel voor de sjiek de fiebel. Ze komt er zo aan, want ze was heel benieuwd.

Oma: Nou Judith, eerst maar eens een kopje thee dan. Misschien wel mijn laatste hier, ik...

Judith: Ben je gek moeder, dat verzorgingstehuis is hier zowat om de hoek. Je kan elke dag langskomen, en dan krijg je elke keer een kopje thee.

Oma: *(denkt ineens aan de hond)* Simon!! We zijn Boef vergeten!!

Simon: Welnee, ma. Boef zit gewoon nog in de auto. Ik haal haar wel even. *(Gaat af)*

Judith: Boef? Wie of wat is Boef nou weer? Ma, ja gaat me toch niet vertellen dat.....
Simon komt weer op met een luid blaffende Boef achter zich aan.

Boef: Wafwafwafwaf!!

Oma: Och, Boefieboefie toch. Hadden we jou dan in de auto laten zitten.

Boef: *(tot publiek)* Mag ik me even voorstellen. Ik ben Boef. Ik ben een hond met een, qua ras, wat onbestemde afkomst en ben door Oma hier gered uit het asiel, alwaar ik heerlijk zat te verkommeren, nadat ik daar door mijn vorige eigenaar op harteloze wijze was achtergelaten.

Judith: Ik was er al bang voor. Ze heeft een hond. En die mag natuurlijk niet mee naar het verzorgingstehuis.

Priscilla: *(enthousiast)* En nou blijft ie hier! We hebben een hond, we hebben een hond!!! Kom dan, Boef, kom dan!!

Priscilla begint rond te rennen. Boef kijkt verveeld het publiek in en zegt berustend:

Boef: Er wordt nu dus van mij verwacht dat ik als een idioot achter dat kind aan ga rennen. Maar ja, ik ben een hond. Dus als ik enige kans op een fatsoenlijke verzorging wil maken zal ik wel moeten.

Mismoedig blaffend rent Boef achter Priscilla aan. Ze verdwijnen uit beeld.

Oma: Is het geen schatje. Ik zal haar toch zó missen. Maar wat fijn dat jullie voor haar willen zorgen.

Judith: *(verontwaardigd)* Wie heeft gezegd dat wij.....ach, laat ook maar. Ik ga thee zetten.

Beetje boos gaat ze af om thee te zetten. Rudy Foek stapt de tuin van de Janssens binnen. Hij is heel excentriek en stormt meteen op het tuinhok af waar de spotprent van Jonas nog hangt.

Rudy: Simon, je hebt me voor de gek gehouden! Dit is toch niet Italiaans, dit lijkt meer impressionisme, of eh, expressionisme, dat kan het ook zijn....

Esther: Vindt u het mooi, meneer? Zou ik echt naar de kunstacademie kunnen? Wat geweldig!!

Simon: Ha, Rudy! Nee, nee, je zit verkeerd hoor! Hier, het gaat om dit doek!

Rudy: *(in extase)* Ooooooh!!!! Wat schitterend! Wat een touche, wat een penseelstreek, dit lijkt meer post-modern realisme, of eh, erotisme, dat kan het ook zijn. Oh, die kunst! Ik weet er alles van. Kunst moet je zien, moet je voelen en ruiken, moet je aanraken!

Judith: D'r wordt hier niks aangeraakt, viespeuk! Simon! Waar komt dit....eh....ding....vandaan?

Oma: Van de zolder...

Rudy: Nee, nee!! Ik ruik Italië! Toscane! Stoffige wegen, donkerrode wijnen, zwoele ogen, Mediterane passie!

Esther:vandaar dat ze in d'r nakie staat, ze kan haast niet wachten...

Rudy: Mevrouwtje, laat het beoordelen van kunst nou maar aan mij over. Ik ben de expert, de gepassioneerde kenner. Ik leef van en voor de kunst. Ik.....

Rudy: Altijd als ik kunst zie raak ik o zo opgewonden
Kunst is namelijk het allermooiste dat bestaat
Bronsgegoten beelden, keramiek of schilderijen
Kunst is waar het leven over gaat
Liefst hang ik aan elke muur een Rembrandt of Picasso
Zit ik 's avonds op een bank van Salvador Dali
En op het plafond wil ik een fresco van De Vinci
Maar dat is helaas slechts fantasie

Want kunst is duur
Ontstellend duur
Dus ben ik steeds op zoek naar onontdekt talent
Het liefst een topper die de wereld nog niet kent
Dat is mijn doel
Mijn hoogste doel
Om me als kunst-expert te profileren
Dat niemand mij daarin nog iets kan leren

Zodat een doek
Van Rudy Foek
Gegarandeerd gemaakt is door een heel groot kunstenaar
En dus in waarde zal verdubbelen in een paar jaar
Dat is mijn wens
Mijn diepste wens
Ja, voor u staat een zeer kunstminnend mens
Het is mijn lot, het is mijn 'drive'
Want kunst, dat is voor mij, 'a way of life'!!

Simon: Dus, als ik het goed begrijp, Rudy, je ziet er wel wat in?

Rudy: Maar Simon dit is een doek van geweldig hoge waa.... (*kijkt ineens slim*) Van geweldig hoge kosten! Kijk, hier is de vernis er af gebrokkeld, hier zit een beschadiging...

Oma: O ja, dat was toen de neefjes kwamen darten....

Rudy: Ik schat dat restauratie toch wel op zo'n vijfduizend euro gaat komen.

Priscilla: Géén geld voor zo'n mooie naaktstudie!

Judith: Ammenooitniet! In geen vijfduizend jaar! En zeker niet voor zo'n bloot

Mariska: ... vrouwtje...?

Judith: WIJF! (*ze stapt boos naar binnen.*)

Rudy: Je kunt het ook aan mij verkopen, Simon, het brengt in deze staat altijd nog wel tweehonderd euro op.

Esther: Niet doen meneer Schreeuwstra, niet doen hoor!

Simon: Ik heet Janssen meisje, met twee essen, en geen Schreeuwstra, voor het geval je het vergeten was.....En ik ga dat schilderij natuurlijk niet verkopen....

Rudy: Niet? Je hebt toch goed gehoord dat ik er tweeduizend voor bood?

Priscilla: Huh? Daarnet was het nog tweehonderd...

Rudy: (*pinnig*) Hoe kom je erbij, kind!

Simon: (*beetje deftig, maar beslist*) Eh Rudy, bedankt voor je expertise, ik hou het schilderij en ik vind wel iemand die het kan opknappen. Overigens, ik vind het zó ook al mooi...

Onder het praten duwt hij Rudy de tuin uit. Die vertrekt met een bod van vierduizend euro, maar Simon zwaait hem vriendelijk uit.

Simon: Kom, we gaan een mooi plekje voor het schilderij uitzoeken, jongens...

Iedereen naar binnen. Als iedereen binnen is komt Van Dijk op. Hij belt aan bij de Janssens. Judith doet open.

Judith: Ja?

Van Dijk: Goedenmiddag, mevrouw. Bent u toevallig alleen thuis?

Judith: (*wantrouwend*) Of ik toevallig alleen thuis ben? Waarom wil jij dat weten?

Van Dijk: Ik bedoel, is uw man thuis?

Judith: Jazeker. Ik roep hem wel even.

Van Dijk: Nee, nee, doet u dat vooral niet!

Judith: Wat krijgen we nou? Wat ben jij allemaal van plan?

Van Dijk: Niks. Ik ben helemaal niks van plan. Ik wil u alleen maar iets vragen over uw dekking. Bent u voldoende gedekt?

Judith: Wat heb jij met mijn dekking te maken? Misschien kun jij beter zelf dekking zoeken, anders haal ik m'n man er toch nog even bij!

Van Dijk: Nee, nee, u begrijpt me niet! ik bedoel uw verzekering! Of u goed verzekerd bent!

Judith: Wij zijn heel goed verzekerd. Alleen niet tegen mafkezen die ons lastig vallen. En nou opzouten!

Ze gooit de deur voor de neus van Van Dijk dicht. Die druipt balend af.

Scène 4 – Eerste confrontatie: de barbecue

Track 16 Vogelgekweel

Vogelgekweel weerklinkt, Beatrijs Pitpenger gaat er helemaal in op. Peter Pitpenger, gaat met een dik boek en een glaasje wijn in de tuinstoel zitten. Ze genieten van de stilte. De melodie van de keyboard leidt hun gezamenlijke "ode aan de stilte" in.

Peter: Lieverd. Dit wordt onze eerste avond in de zwoele rust van de tuin van ons nieuwe huis in ons nieuwe dorp. Laten we ervan genieten.

Beatrijs: (*luistert eerst naar de vogeltjes*) Oh, Peter! Je wordt bijna romantisch! Wat ben ik blij dat we uit die drukke stad weg zijn. Ik krijg nu al inspiratie! Wat dacht je hier van:

Track 17 Ode aan de stilte

Beatrijs
Het ruisen van de blaadjes aan de bomen
Het kwaken van een kikker in een verre sloot
De wind die zwoele geuren brengt van lang vergeten dromen
Het koeren van twee duiven in het avondrood

Peter **Je hoort hier enkel aangename stilte**
Hier komt de uitgeputte mens totaal tot rust
Hier hoor je geen verkeerslawaai, er is hier geen vervuiling
Hier word je je vanzelf van de natuur bewust

Samen: **Het sprank'len van de sterren aan de hemel**
Het fladderen van vlinders in de avondlucht
Het lachen van een kind dat lief'lijk.....

Dan knalt met veel lawaai de deur bij de Janssens open. Vader Simon zeult met een barbecue, Mariska met een zak houtskool. Priscilla schiet er voorbij, haar moeder zit achter haar aan, op afstand. Het gillen van Priscilla begint midden in het zinnetje: 'Het lachen van een kind dat lieflijk.....'.

Priscilla: WHEEEEEHHH!!!

Judith: PRISCILLA!!!! KOM OGENBLIKKELIJK HIER!!!! KOM HIER ZEG IK JE!!! HIERRRRRRR!!!!!!

Priscilla: NEI!

Judith: HIER KOMEN!!!

Priscilla begint onbeheerst te gillen. Boef komt naar buiten rennen.

Boef: Wafwafwafwaf!!

Judith: BOEF, HOU JE KOP!! PRISCILLA, ALS JE NIET LUISTERT, GA JE ONMIDDELIJK NAAR BOVEN. DAN BARBECUE JE MAAR NIET!!! KOM HIER!!!

Boef: *(tot publiek)* De mens staat hoger op de ladder der beschaving dan het dier, zegt de mens.

Priscilla heeft zich verstopt bij het tuinhek. Boef gaat in een hoek liggen.

Judith: KOM JE????

Priscilla: NEI!!!!

Simon: HEE SNOTNEUS, ALS JE NIET NAAR JE MOEDER LUISTERT WORDT ER NIET GEBARBECUED!!! NOG ÉÉN WOORD EN JE GAAT NAAR BOVEN!!!

Judith: LUISTER NAAR JE VADER!!!!!!

Priscilla: IK WIL NIET NAAR BED, IK WIL BARBECUEËN, WÈÈÈÈHHH!!!!

Simon: KOM DAN HIER, EIGENWIJZE FLAPDROL!!!!!!

Mariska: *(vanuit het huis)* MAM, MAG IK NAAR ESTHER?

Judith: NATUURLIJK NIET, DOM NEST!!!! WE GAAN BARBECUEËN!!!!

Priscilla holt naar binnen om haar CD-speler te halen.

Mariska: Mag Esther dan hier eten?

Judith: Wel ja, kan d'r ook nog wel bij....SIMON, STEEK DAT DING NOU ES EEN KEERTJE AAN!!!!!!

Simon: BEMOEI JE ER NIET MEE, DIT IS MANNENWERK. HOU JIJ DIE KINDEREN NOU MAAR RUSTIG!!!!!!

Hij prutst met houtskool, spiritus en lucifers. Mariska gaat naar binnen om chips te halen.

Judith: Waarom is het hier toch altijd zo'n slagveld als we gewoon een keertje gaan barbequen? Zou dat bij andere mensen nou ook zo gaan?

Mariska komt buiten met een grote zak chips. Priscilla heeft haar CD-speler meegenomen.

Priscilla: IK WIL CHIPS, NET ALS MARISKA!

Judith: MARISKA, NIET DIE GROTE ZAK, STRAKS HEBBEN WE NIKS MEER VOOR VANAVOND, EN WE WILLEN VANAVOND LEKKER BUITEN KAARTEN!!!!

Priscilla heeft ondertussen de CD-speler keihard aangezet om te playbacken. De Pitpengers aanschouwen alles met stijgende verbazing en wanhoop. Boef blaft enthousiast mee.

Simon: PRISCILLA, ZET DIE ROTHERRIE UIT!!!!

Priscilla: ROTHERRIE? DIT IS DE NIEUWE VAN DE 'KILLING DECIBELS', HARTSTIKKE VET!!

Simon zet met een klap de CD-speler uit.

Boef: *(tot publiek)* Precies! De 'Killing Decibels' is prachtig! Mooi gestructureerde muziek met scherpe, goed doordachte teksten. Wafwafwafwaf!!

Simon: JUDITH, SCHENK 'S EEN PILSJE VOOR ME IN!!

Judith: BRANDT DIE VERREKTE BARBECUE NOU NOG NIET???

Een rookwolk stijgt op uit de barbecue. (een rookmachine zou prachtig zijn!!)

Simon: MISLUKT!! DIE HOUTSKOOL WAS ZEKER TE NAT....NAAR BINNEN ALLEMAAL!!!!

*Hoestend en proestend verlaten ze de tuin. Beatrijs Pitpenger heeft het bord **TE KOOP** tevoorschijn gehaald en probeert dat weer in de tuin te zetten..*

Peter: Nee, Beatrijs, toe nou.....

Beatrijs: Ik blijf hier geen minuut langer! Wat een kabaal, wat een herrie, wat een ordinaire bende!!!!

Peter: Maar liefje, we kunnen toch niet wéér verhuizen? Dat zou de derde keer in een jaar worden, dat kan je Jonas en Anna toch niet aandoen?

Beatrijs: Ik wil weg. Desnoods gaan we in een konijnenhol wonen!

Peter: Maar lieve schat, daar past je keyboard toch niet in....

Beatrijs: Ik blijf geen minuut langer!!! Hoor je me?

Peter: Natuurlijk hoor ik je, maar we wonen hier nu een half uur, en....

Beatrijs: *(naar binnen lopend)* DAT IS DAN EEN HALF UUR TE LANG, PETER PITPENGER!!!! JIJ ZEI DAT DIT ZO'N LEKKERE RUSTIGE BUURT WAS: HUISJE, SCHOOLTJE, TUINTJE, PLANTSOENTJE...(nog harder:) HET IS HIER NOG VEEL ERGER DAN BIJ EEN VLEGVELD MET HONDERDDUIZEND STRAALJAGERS PER UUR!!!!

Peter: Maar liefje....

Beatrijs: *(nog harder)* IK – WIL – HIER – WEEEEEEEEEEEEEG!!!!!!

Dan gaat de bel, en Beatrijs is ineens stil.

Peter: De bel.....

Beatrijs: Ja, dat hoor ik ook wel....

Peter: Wie weet nou al dat wij hier wonen?

Beatrijs: Ik denk dat ik het al weet. *(boos)* Ik denk dat de buren komen klagen dat ik zo schreeuw! Nou, *(ze stapt boos naar het huis)* dan zal ik ook eens even wat klachten laten horen!

Peter: Liefje, toe nou, ik....

Beatrijs: *(bij de deur, met dreigende vinger)* KLEP DICHT JIJ!!

Ze opent de deur. Daar staat Van Dijk.

Van Dijk: Goedenavond, mevrouw. Stoor ik?

Beatrijs: Als u komt klagen over herrie dan moet u hiernaast zijn! Wij zijn nette mensen. Maar die van hiernaast...

Peter is er bij komen staan.

Peter: Maar Beatrijs, wat heeft deze meneer daar nou mee te maken! *(tot Van Dijk)* Neemt u me niet kwalijk, mijn vrouw is een beetje over haar toeren.

Beatrijs: IK BEN HELEMAAL NIET....ik be helemaal niet over mijn toeren!

Van Dijk: Ik stoor, ik merk het al. Neemt u me niet kwalijk, ik kom morgen wel een keertje terug.

Beatrijs: Nee, nee, u stoort helemaal niet. Het is mijn schuld. Ik ben gewoon even mezelf niet.

Van Dijk: Het lijkt me toch beter als ik een ander keertje terugkom. Dan kunt u eerst een beetje tot rust komen. Goedenavond.

Van Dijk gaat af. Daarbij loopt ze langs Boef, die nog steeds in een hoekje ligt. Boef komt overeind en blaft richting Van Dijk. Die schrikt en vlucht de andere kant op.

Boef: *(tot publiek)* Geintje. Ik doe nog geen vlieg kwaad. *(gaat nu af)*

Beatrijs en Peter gaan weer zitten. Dan gaat weer de bel. Zuchtend staat Beatrijs weer op en doet open. Daar staat moeder Janssen met een pannetje soep. Peter is achter zijn vrouw aangelopen.

Judith: Hallo, ik ben de buurvrouw, van hiernaast. Ik dacht, jullie zullen na al dat gesleep wel trek hebben in een lekker pittig soepje. Hier meneer, pakt u het even aan? En hier heb ik nog een thermoskan koffie en een zak koekjes....

Peter: Maar lieve mevrouw, dat is toch veel te veel....

Judith: Judith, ik heet Judith Janssen, met twee essen. De mensen noemen ons ook wel de Schreeuwstra's, maar zo heten we dus niet. Als jullie op orde zijn kom ik wel eens wat uitgebreider kennismaken. Als jullie wat nodig hebben hoor ik het wel. Zijn jullie al een beetje gewend?

Beatrijs: J-j-j-ja, i-i-i-k eh...

Peter: Ja hoor, het lijkt ons hier een enige buurt....

Jonas en Anna zijn ook bij de deur komen staan

Mariska: *(komt aanlopen)* MAMMA!!!!

Judith: WEG JIJ!!!! IK WIL JE HIER NIET ZIEN!!!!

Mariska: *(negeert haar moeder totaal)* Hee, hallo, ik ben Mariska. Hallo Jonas.

Judith: ZOU JE DIE MENSEN NIET EENS EEN HAND GEVEN?

Mariska: *(geef iedereen een hand, vraagt dan aan Jonas)* In welke groep zit jij?

Jonas: Groep 8

Judith: Gut, ik dacht: die zit vast al op de HAVO of zo!

Beatrijs: Hij heeft een klas overgeslagen.

Anna: Nee hoor mam, de klas heeft hém overgeslagen: hij is blijven zitten.

Mariska: O, heb je moeite met leren?

Beatrijs: Hij is nogal gauw afgeleid...

Peter: Ja dáág, hij let gewoon niet goed op!

Judith: Dát is stom, ik zou maar eens heel gauw mijn best gaan doen, want zittenblijvers willen we hier niet hebben in de straat!.....*(verbazing alom)* Geintje meid, geintje! Maar je moet wel wat meer buitenspelen, tjonge, wat ben jij een bleekneus!

Mariska : *(trekt Jonas mee)* Helemaal niet mam, doe niet zo stom!

Als ze wat apart staan begint ze te fluisteren

Judith: NIET FLUISTEREN IN GEZELSCHAP!!! GEDRAAG JE!!! Zo, ik ben maar weer eens weg. Tot ziens! *(Ze vertrekt)*

Mariska: Jonas, weet je wat ik zo mooi vind? Die moedervlek op je voorhoofd!

Anna: Nou, da's dan het enige dat mooi aan hem is. Maar hij is verder best wel een lekker broertje, hè Jonassie?

Jonas: Ach hou op, tut!

Jonas gaat boos af. Mariska en Anna kijken elkaar niet begrijpend aan en gaan dan ook maar, zodat Beatrijs en Peter overblijven.

Beatrijs: Wat een mens! Waarom heb je haar niet gezegd dat het ordinair is om zo te schreeuwen?

Peter: Hoe kan dat nou? Moet ik haar beledigen als ze soep en koffie met koek komt brengen?

Beatrijs: Ze schreeuwt. Zo kan ik niet keyboard spelen. Ik wil absoluut verhuizen

Peter: NEE!!! We zijn genoeg verhuisd. Ik ben het zat. Ik verhuis nooit meer.

Boos gaan ze allebei naar binnen.

Track 18 **Overgang**

Scène 5 *Jonas zingt over zijn droom om detective te worden. Anna levert commentaar, ze gelooft nooit dat het Jonas ooit zal lukken.*

Scène 6 *De Pitpengers gaan op kennismakingsbezoek bij de Janssens. Er wordt gezellig gekletst, uitmondend in een uitzinnig lied. De hond Boef doet zich nadrukkelijk gelden en Oma is weggelopen uit het bejaardentehuis. Ze heeft Berend, een vriend met een crimineel verleden, bij zich. Jonas en Berend kunnen het direct met elkaar vinden.*

Scène 7 – inbreekles

Track 22 De nacht valt

Dan komt Jonas het huis uitgeslopen. Even later komt ook Berend stilletjes naar buiten.

Berend: Goed gedaan, jochie! Les één, hoe kom ik ongemerkt buiten. Les twee: hoe kom ik ongemerkt binnen.

Jonas: Ik heb gedaan wat je hebt gezegd. Een paar dikke sokken over mijn schoenen. En dan stilletjes de trap af. En die sokken gooi ik straks gewoon in de vuilnisbak.

Berend: Fout! Fout! Nooit in de vuilnisbak! Verbranden die handel! Vernietigen! Maar waar waren we ook alweer gebleven voordat de 'volwassenen' ons boeiende gesprekje afbraken?

Ze gaan er bij zitten. Inmiddels is ook Anna naar buiten komen sluipen. Ze luistert het gesprek tussen Jonas en Berend stiekem af.

Jonas: Nou, ik heb al heel veel gelezen over allerlei zaken, en ik weet nu ongeveer hoe je rechercheur moet worden. Ik heb mensen geschaduwd, ik heb sporenonderzoek gedaan en zo, maar eh.....

Berend: Nou, wat maar eh.....?

Jonas: Ik denk dat je pas een echt goede rechercheur wordt als je weet hoe een misdadiger zich voelt, op het moment dat hij de misdaad pleegt: dát wil ik weten! Dan kun je beter zijn reacties voorspellen, denk ik.

Berend: Da's een verrassende invalshoek, jongen. D'r is alleen één probleem, je kunt natuurlijk niet zelf gaan inbreken. Maar ik kan je wel vertellen hoe ik eens een keer.....ach nee, daar heb je niks aan, je wil het aan den lijve ondervinden. Dan vrees ik dat ik je niet verder kan helpen. Ik ga pitten. Maar pas op, hè, geen domme dingen!

Berend gaat terug naar het Janssen-huis.

Anna: *(komt tevoorschijn)*.....Inbreekertje spelen, is dat wat je wilt?

Jonas: *(schrikt)* Waar kom jij vandaan!... ik bedoel, inbreken, hoe kom je daar nou weer bij?

Anna: Ik stond al een tijdje te luisteren hoor. Goed. Inbreken dus, om te weten hoe het voelt. Laat mij maar even nadenken, ik kom wel op een ideetje. Maar dan moeten we die meisjes, Mariska en haar vriendin Esther, goed in de gaten houden. Volgens mij zijn dat professionele GLUURDERS!!!

Jonas: Denk je?

Anna: Hallo, rechercheur, was dat je nog niet opgevallen?

Jonas: Eh..... ja, nee, natuurlijk wel, maar eh.....wat bedoel je trouwens met WE?

Anna: Dat ik meedoe natuurlijk. Je denkt toch niet dat ik jou jezelf in de nesten laat werken?

Jonas: Vlieg op!

Anna: Heb ik al vaak geprobeerd, lukt niet zonder vleugels.

Jonas: Maar wel met een trap onder je kont!

Anna vlucht, Jonas gaat op bed liggen en denkt na. Licht uit

Jonas: Inbreken, natuurlijk, vanzelf, logisch.... maar waar?.....Wacht eens even.....

Scène 8A – de inbraak

Track 23 Overgang 7-8

Het is avond. Esther en Mariska komen op. Ze gaan gluren.

Mariska: Nou, en dus is Oma een nachtje blijven slapen. En die Berend ook. Die sliep in de woonkamer. Best een leuk mens, trouwens. En nou zijn ze weer terug naar het tehuis. Maar niet van harte. Ik ben benieuwd hoe lang ze het deze keer volhoudt.....

Esther: Cool dat jou Oma weer verkering heeft. Met een vrouw nog wel. Wat denk je, zouden die nou.....eh....

Mariska: Hallo, daar denk ik liever even niet over na, als je het niet erg vindt. Het is trouwens half acht, gluurtijd. Ik weet een zaaltje waar op vandaag een heleboel mensen samenkomen. Ik zou wel eens willen weten wat ze daar allemaal doen.

Esther: Oh, ze doen vast iets spannends. Iets geheims. Iets dat verboden is.

Mariska: Ik weet het niet. Het ziet er verdacht uit. Kom, we gaan er heen.

Ze verstoppen zich zo dat alleen hun hoofden zichtbaar zijn en ze begluren het publiek.

Esther: Moet je kijken. Daar zitten ze.

Mariska: Stom zeg. Die zitten vast naar een of andere duffe toespraak te luisteren.

Esther: Nee, weet je wat ik denk. Ze zitten stiekem naar een film met blote mensen te kijken.

Mariska: Maar waarom zitten ze dan te lachen? D'r zitten trouwens ook kinderen tussen.

Esther: En een paar bejaarden. En die lachen ook.

Mariska: Ik vind het maar raar volk. Niks an. Kom, we gaan ergens anders gluren.

Ze staan op.

Esther: Zullen we meester Millenaar weer doen? Die is echt maf!

Mariska: Ja! Meester Millenaar! Dat wil ik ook zien. Wat deed ie vorige keer ook alweer?

Esther: Wacht nou maar af. Het is echt heel gek! Ssssst!! Ik hoor wat! Dekking!

Ze duiken weg achter een struik (of iets anders)

Jonas: 't Wordt een makkie! De Schreeuwstra's vergeten altijd hun achterdeur op slot te doen.

Anna: Dan wordt het dus niet echt inbréken....

Jonas: We hoeven niks kapot te maken, da's alleen maar handig! En het gaat tenslotte om het *gevoel* dat de misdadiger heeft, en dat gevoel gaan we heus wel krijgen, wees maar niet bang!

Anna: Maar als we niks stelen is het wel héél risicoloos.

Jonas: We stelen wel wat. We nemen dat blote schilderij mee. Dan is het een kunstroof.

Anna: Daar doe je mevrouw Schreeuwstra alleen maar een plezier mee.

Jonas: Maar meneer Schreeuwstra niet. Die vindt het een topstuk.

Anna: Een topless stuk zul je bedoelen.

Mariska en Esther giechelen zacht

Jonas: Wacht eens,, ik dacht dat ik wat hoorde....

Mariska en Esther doen duiven na.

Anna: *(luistert ook)* Nee joh, dat zijn de duiven van de overbuurman.

Jonas: Goed. Luister. Berend heeft gezegd dat twee uur 's nachts de beste tijd is. Dan slaapt iedereen het diepst. We gaan door de achterdeur, goed rondkijken als we binnenstappen, ik ga voorop. Als we binnen zijn gaan we rechtstreeks naar de kamer. Daar pakken we dat schilderij, doen het kled er overheen, en maken dat we wegkomen. *(Ze lopen nu weer terug naar hun huis)* Probleem is wel waar we de buit zolang laten. Dat ding is waarschijnlijk veel waard, en het moet ook weer onbeschadigd terug.

Anna: Gewoon bij ons in de kelder. Daar komt nooit iemand. Kom, laten we onze spullen gaan pakken. En we moeten niet vergeten een sleutel van ons eigen huis mee te nemen.....

Zo pratend verdwijnen ze in hun eigen huis. Nu komen Esther en Mariska uit hun schuilplaats

Mariska: Hoorde je dat? Die malloten gaan bij ons inbreken. Vannacht om twee uur! Alleen voor het gevoel. Die zijn echt maf! We gaan het direct vertellen....

Esther: Nee joh, ben je gek, ik heb een veel beter idee! We wachten rustig tot ze stelen wat ze willen stelen, en als ze met de buit naar buiten komen, pakken wij ze zogenaamd op. We laten ze eens flink schrikken.

Mariska: Ja hoor, ze zien toch meteen dat wij het zijn?

Esther: We nemen grote zaklampen mee en schijnen recht in hun gezicht. Je weet wel, de meester vond dat op werkweek ook al niet zo'n goed idee, want je ziet haast niks!

Mariska: Oké, en als we ze hebben?

Esther: Nou, dan hebben we zoveel lawaai gemaakt dat jou pa en ma wel wakker geworden zijn, en dan krijgen ze ongenadig op hun kop!

Mariska: Best zielig voor Jonas. Maar wel lachen!

Esther en Mariska gaan af om hun zaklampen te halen. Jonas en Anna komen, in het zwart gekleed met bivakmutsen op, en sluipen in de richting van het Janssens – huis. Er zijn spannende geluiden. Tijdens de inbraak zingen Jonas, Anna en het koor het volgende lied.

Het koor is in twee helften verdeeld. De ene helft zingt met Jonas mee, de andere helft met Anna. (eventueel links en rechts van het speelvlak, voor het 'stereo-effect')
Het is onmogelijk dit lied alleen te zingen omdat er geen enkele adempauze in zit.

Track 24 Inbraakstress

Jonas: Deuren die piepen en drempels die kraken
Ik ben zo nerveus dat ik bijna moet braken

Anna: Het kleinste geluidje lijkt keihard te klinken
De moed begint diep in de schoenen te zinken

Jonas: Ik word door onreed'lijke angsten bevangen
We worden betrap en dan zullen we hangen

Anna: Als misdadigers in de boeien geslagen
we draaien de bak in voor zeker tien dagen

Allemaal: 't Voelt afschuwelijk!
Al die stress, het is gruwelijk.
Hoe het voelt? 't Voelt afschuwelijk!
Al die stress, het is gruwelijk.

Jonas: Stil eens! Ik hoor iets! Er wordt iemand wakker!
Oh, nee, het valt mee. Het geluid wordt weer zwakker

Anna: Niet waar, ik weet zeker, ik heb iets gehoord
Straks worden we in 't pikkedonker vermoord!

Jonas: Ik wil weer naar huis want ik zal dit nooit kunnen
Ik raak van de zenuwen zwaar aan de dunne

Anna: Dit inbreken is een rampzalig idee
Ik hou het niet meer, ik moet naar de WC!

Scène 8B *Als Jonas en Anna 'betrap' worden door Esther en Mariska raakt Jonas in paniek en slaat het schilderij over Mariska's hoofd aan gort. Iedereen komt op het lawaai af.*

Scène 9 *Simon is bang dat hij een kapitaal heeft verloren en probeert het schilderij te repareren. Peter Pitpenger probeert via zijn verzekering de schade te verhalen maar pakt dat zo dom aan dat Jonas bijna in de gevangenis belandt. Oma en Berend komen tenslotte met een verrassende oplossing. Het slotlied kan gezongen worden.*